

ВІТАЄМО

Сьогодні відзначає
55-річчя найдорожча,
найкраща
**Ольга Степанівна
ВАСИЛЬЧЕНКО.**
Бажаємо щастя
і радості багато,
Щоб у Тебе завжди
було свято,
Щоб біди і горе
Тебе обминали,

А любов і злагода завжди панували.
Щоб не знало серце печалі і болю,
А Господь хай дарує щасливу долю.
Щоб Тобі щастило в усьому і всюди,
За любов і ласку поважали люди.
Нехай Господь не залишає,
А Мати Божа береже.
І Ангел хай на своїх крилах
Любов і шану принесе!
З любов'ю – сестра Галина з донькою
Аліною.

Сьогодні зустрічають 18-річчя чарівні
ківерчанки, сестрички
Анна та Дарина ГАЛЮК.
Боже, подаруй нашим дівчаткам ласку,
Хай життя їх буде схоже на казку!
Принеси в дар здоров'я, будь ласка,
І рясні зорепади щастя!
Зішли, Боже, Ангеліки з неба,
Щоб крильми пригортали до себе!
І де б ніжки їхні ступали,
Хай кожен крок благословенним стане.
Нехай найкраще, що в світі є,
Господь із неба дівчаткам дає.
А Пречиста Божа Мати
Стежинками життя Вашого веде!
Щоб мрії збувалися всі заповітні,
Завжди шанували Вас друзі і рідні.
З найкращими побажаннями – дідусь, ба-
буся, хрещена Люда з чоловіком Сергієм
та брат Дмитро.

26 лютого зустріне
55-річчя

Людмила

**Володимирівна
ВІРНА.**

Нехай життя квітне
білим цвітом,
І ювілей приходить
знов і знов.
Нехай міцним здоров'я
буде,

Великим – щастя і любов.

Нехай трояндами цвітуть прекрасні ранки,
Нехай здійсняться тисячі бажань,
Щоб доля дарувала тільки щастя,
Ні крихти бід, ні крапельки страждань.
Щоб Бог милосердний з високого неба
Подарував усе, що Вам треба,
А Матінка Божа, Цариця свята,
Хай дарує щасливі та довгі літа.
З любов'ю – мама, сім'ї ГАВРИЛЮКІВ,
ВОЛОСІВ.

1 березня відзначатиме
60-річний ювілей ківер-
чанин

**Володимир
Наумович
МАЙСТРУК.**

Твій ювілей – щаслива
дата
І сумніватись тут
не слід.

Нехай щирі наші привітання
У серці Твоєму залишать добрий слід.
Отож, прийми найкращі побажання:
Здоров'я, щастя та багато літ.
Всю доброту, яка існує в світі,
Всю радість, що живе

серед людей,
Найкращі всі, що до влодоби, квіти
Даруємо Тобі у цей
святковий день.
Нехай Господь завжди
у поміч буде,

А Мати Божа береже від зла.
Бажаємо Тобі здоров'я, щастя й сили,
Радості земної і тепла.

З повагою – куми БАРЧУКИ.

Перший весняний місяць стоїть на сти-
ку між зимою і весною, враховуючи
всі його прикмети, слід зазначити за-
гальне побоювання дуже раннього тепла
в березні, передчасного настання весни,
після якого неминуче слід повернення
холодів. Березень – місяць мінливий. Це
– час посиленої боротьби весни із зимою,
тепла з холодом, причому краще всього,
коли зима поступається весні поволі,
крок за кроком.

У березні квітнуть крокуси, підсніжники,
починає рухатися сік, тож і кажуть: "місяць-
соковик". "Березоль", бо на березах розпус-
каються бруньки. "Сухий" – де-не-де підсихає
грунт. "Різнопогодник", бо примхливий: то
дощ, то сніг, то мороз. З'являється найпер-
ший весняний гриб-зморшок. Можна побачи-
ти метеликів-лимонниць і кропив'янок. При-
літають пташки – граки, шпаки. З'являються
струмочки. Ведмідь з барлоги вилазить.

Народні прикмети:

У березні сім погод надворі: сіє, віє, кру-
тить, мутить, рве, зверху лле, знизу мете.
Побачив шпака – знай: весна біля порога!
Якщо граки прилетіли прямо на гнізда –
буде гарна весна.

Народ примітив: яка середина березня –
таке і літо.

Довгі бурульки – на тривалу весну.
Ворон обзадовдиться потомством у
середині березня.

З берези багато соку – літо буде дощовим.
10 березня – Тараса. У давні часи вважа-
ли, що небезпечно лягати спати вдень або
ввечері на Тараса: можна наклепати "кумаху"
(лихоманку).

11 березня – Севастьяна. Якщо в цей день
вітер подув із півдня і південного заходу –
наступить потепління. Але до 15 березня не
виключене повернення холодів.

13 березня – Василя Капельника. Цього
дня, як правило, буває відлига. Сонце вже
досить відчутно пригріває. Вважається, що
на Василя мисливцям треба збиратися по-
лювати на зайців. Підмічено: коли цього дня
випадає дощ, то літо буде мокрим.

14 березня – Явдохи. Про цей день збе-
реглося багато приказок і народних прикмет.

За старих часів казали: "Яка Явдоха, таке й
літо"; "Сонячний день на Явдоху віщує по-
гожу весну та літо", "Якщо у березні вода не
тече, у квітні трава не росте".

Плющихою цей день називали тому,
що цієї пори дмуть теплі весняні вітри, які
"плющать" шар снігу або криги, якщо він,
звичайно, є. Дівчата і маленькі діти цього дня
"кличуть весну", щоб скоріше приходила. З
Явдохи починаються перші відлиги, нерідко,
однак, цей день був і морозним поверненням
зими: тепло світить сонечко, та Явдохою
поглядає – або сніг, або дощ. Ясна погода в
цей день передвіщає гарний урожай пшени-
ці, жита і трав.

15 березня – Феодот. Якщо в цей день
холодна погода, то очікуй довгої та холодної
весни з приморозками.

22 березня – Святих сорока мучеників
Складав український народ приказки та
прислів'я про весну:

Весна – наші батько й мати.
Весняний день рік годує.
Весна кличе в поле.
Весна красна квітками, а осінь – пирогами.
Весна ледяного не любить.
Весняне сонце, як дівчини серце.
Зійшов у березні сніжок – берися за плу-
жок.
Сій вчасно, вродить рясно.

Підготувала
Валентина СОТНИКОВА.

ДУХОВНІСТЬ

Життя – талісман, кинутий нам задарма. Але ціль цього чудес-
ного дару ми повинні самі зрозуміти. Багато покликаних, каже
Книга Життя, та мало вибраних. Бути вибраним має шанс кожен.
Так, як кожен має своє місце під небесами, і його ніхто не може
зайняти. Однак не кожен має бажання зробити власне життя
на землі доцільним і осмисленим. Багато покликаних, та мало
вибраних. Але ж бо обираємо себе і самі, а не Бог нас обирає.
Обираємо способом свого життя.

Моя знайома, назвемо її Марі-
єю, росла сиротою. Та Бог готував
їй прекрасну долю: вона закінчила
вуз, створила гарну сім'ю, по-
будувала хату, купила машину,
народила і ростила двох синів.
Чоловік, як і вона, мав престижну
роботу і займав престижне місце
у суспільстві. Світло, привільність
життя, достаток і краса молодості
людини засліплюють. Життя за-
вирувало у райдужній круговерті.

оцінив вдовину лепту. І як твою
душа не зрозуміла, що Божими
правдами не можна спекулювати
і очима Божими ігнорувати. Ви,
сама казала, невірною; ви живете
поза Законом Божим, ви не мо-
литесь, не сповідуєте заповідей
Його, і пожертви ваші більше на
театр для людей схожі, ніж на
любов. Богу не потрібна капличка,
гроші – Богу потрібне людське
серце, переповнене любов'ю до

можуть віддати любов ближньо-
му? Як багато ми можемо зробити
для світу, для людей, коли ми
любимо Бога, коли ми розуміємо
Його істини і ходимо Його ву-
зенькими стежками. І навіть якщо
серце точить невігояна рана,
тільки з Богом, з Його правдою і з
Його силою ми можемо гідно дійти
до кінця.

То правда, життя – талісман,
кинутий нам задарма. І на його до-
рогах нам під ноги завжди будуть
кидати випробування; блиском сві-
ту, славою, достатком, любов'ю,
зрадою, смертями і страждан-
нями. Пройти по замінованій
дорозі життя може тільки зрячий
і мудрий, тільки той, хто відто-
ченим надчуттям серця володіє
законами Божої правди. Тому цих

ських, афонських монахів, оптин-
ських старців, праведних святих
отців України, всієї землі.

Покликаних стати дітьми Неба,
дітьми Світла всі – і кожен має
шанс бути такою дитиною. Для
цього не потрібно йти у монастир,
забиратися у пустині, в печери,
тікати від життя в усамітнення.
Ми, що народилися на стику двох
тисячоліть, з життя діяти повинні,
послушництво несучи у сім'ї, у
миру. І не тільки самі – ми повинні
привести до світла багатьох тих,
хто чує у собі поклик Неба, чие
серце не байдуже до долі планети,
держави, до долі близьких, до
свої власної долі. Але щоби не-
сти відповідальність за загальне,
ми повинні надчуттям серця володіє
законами Божої правди. Тому цих

МИ - ДІТИ СВІТЛА

Чоловік сидів за столом, на який
щоденно з шелестом лягали, як
Марія любила жаргоном вислов-
люватися, "бакси". При володінні
ситим достатком жадність до
грошей розпалювалась ще біль-
ше: тепер уже не вистачало тих,
що самі лягали на стіл, – чоловік
ішов по комерційних структурах,
вишукував "тріхів" проти закону,
і його кишені уже не вмщали
жаданих червінців. Широкоплечий,
красивий, молодий, Бога не
знаючи і не кланяючись Йому,
він гідно і велично роздавав, і на
догоду моді, вражаючи суми на від-
родження храмів. Згодом на його
гроші побудували капличку. Такий
розмах, широта і щедрість приєм-
но вражала простолуд – він охав:
дивись, який побожний; дивись,
який добрий; як він Бога любить.

– Маріє, – якось обережно, аби
не образити, кажу їй, – Бог дав
вам з Василем гарну долю, але
ви нею не хочете скористатися.
Ще трохі і вам життя не в радість
буде.

– Що ти каркаєш?
Я мовчала. А ображена Марія
швидко бігла у свій затишний,
багатий світ.

Впродовж трьох наступних
років вона втратила обох юних
синів. Страшна вість ударила по
серцю важким чорним болем: чи
зрозуміють ці люди, що тепер за-
мість милих синочків їм належить
голубити мішки з неправедними
долярами.

– Як Бог міг таке допустити?
– згодом питала вона. – Ми ж
такі гроші на церкву давали, ми
капличку побудували...

– Маріє, Бог приймає дари з
праведних трудів наших. І про це
Сам сказав нам. Тому так високо

Нього і ближнього. Тому і дари
ваші не створювали над роди-
ною, над "долями" вашими того
захисту, який дарується благо-
даттю Божою за сердечне горіння
людини. Горіння, яке на земному
плані переживається нерідко у
будівництво капличок, храмів,
інших пожертв.

– Але чому не я, чому не ми
обоє, а діти?

– Діти – ангелики Божі. Їх Бог
послав з небес, аби вас порятун-
вати. Смерті немає. Смерть для
чистих душ – благо.

Вам залишено страждання,
аби ним очистити ваші серця і очі
підняти до небес. Тепер там, у не-
бесах, не тільки довготерпеливий
і справедливий Бог, але й душі ва-
ших дітей. Вам, Маріє, з чоловіком
була дана гарна судьба. Але ви
не захотіли нею скористатися. Ви
захотіли більше, ніж вам нале-
жало. Ви самі внесли неправедні
поправки в долю. Бог дарував нам
волю – і Він не може відмінити те,
що людина сама собі вибрала. За-
кон повинен бути виконаний: і хто
що посіяв – жне.

Тепер у Маріїній двоповерховій
хаті, набитій усіляким неправед-
ним добром, у двох просторих
облаштованих квартирах дзвенить
така тиша, що вона чує стук свого
зболеного серця. Вітер умираю-
чим псом виє погід вікна, додаючи
грудям болу. Вона живе більше
сама у цих просторих хатах, вони
уже давно її не радують. Чоловік
пропадає на роботі – п'є: йому
тепер ні для кого жити.

Як важко людині жити без Бога.
Як важко піднятися з колін без
Його сили. Адже хіба ми живемо
тільки для дітей? Хіба у світі уже
все поставлено на Божі, праведні
престоли? Хіба душа і серце не

законів треба учитися. Як багато
людей, сотні, тисячі, приходили
до праведного святого і прозо-
рливого Серафима Саровського
Чудотворця, аби заспокоїти душу
і дати свою лепту на будівництво
храму! Та чудний отець Серафим
не від кожного приймав жертву.
Він пояснював людям, що Матір
Божа, яка являлася йому дванад-
цять разів, не приймає дарів від
неправедників. Він учив людей
жити у чистоті і чистотою рятувати
свої долі. Поклонимося до землі
великому святому праведнику,
який залишив своїм духовним на-
щадкам злитки безцінної мудрості,
надбаної своїми духовними трудами,
своїми духовними подвигами,
який і сьогодні молиться у небесах
біля престолу Божого за свої духо-
вні чада.

Не кожен, хто зиває "Боже мій,
Боже мій", не кожен, хто при-
носить на Божий жертвник свої
дари, і не кожен, хто молиться і
служить у храмі, – діти Неба, діти,
мили Богу. Діла наші відкривають
істинне лице наше. І не дарами
матеріальними, а дарами духо-
вними: терпінням, милосердям,
смирненням, любов'ю, всепрощен-
ням... ви будете свідчити про при-
належність до світлого променя.
Прийде пора і відсіється полова
від зерна. А поки що на землі
іде велика очищувальна робота
для спасіння роду людського. Цю
роботу проводять не тільки сили
Світла небесного, як було послано
для нашого спасіння Ісуса, але
й великі праведники, мученики,
пророки – від Авраама, Мойсея,
Іллі, Іоанна Предтечі до духовних
подвижників нашого часу: єгипет-

ної душі і власного серця.

Щоби надбати у серці духовні
скарби, потрібні засоби. Як для
виращування картоплі – потрібні
добрива, плуг, лопата, сапа, по-
трібна праця. Нашими засобами
для добування духовних плодів
будуть молитви, піст, щоденна
праця по виполованню бур'янів з
поля душі і серця.

Ми – діти Світла. Отож всяка
внутрішня спекуляція, торги,
купівлі і продажі – не для нас. Ми
відрікаємося гріха, відрікаємося
бути поживою для темних енерге-
тичних вампірів, служити темним
силам і слугуватися їхньою допо-
могою. Бо ми – діти Світла. Бо ми
уже з Господом Богом, з Ісусом
Христом навки вічні. Амінь.

Помолимося.

**Господи, я щоденно відчу-
ваю потребу у допомозі Твоїй, у
захисті Твоєму. У години відчаю
я одинока без Тебе, Господи. Не
покинь. Підстав Своєю руку під
життя моє – нехай стану силь-
ною і чистою. Амінь.**

* Учимося бачити у чужій біді
себе.

* Не думаймо, що нас горе обі-
йде, що воно ніколи нас не торкне.
Завтра все може статися. Молімся
і уповіймо на Бога, але ближньо-
му у горі поможім.

* Сьогодні купаймо душу своєю
у благородних вчинках: вони –
наше спасіння, наша огорожа від
скорбот завтрашніх.

* Моліться, багато моліться! Мо-
литви, як і пости, наймогутніший
захист від нещастя.

* Дай милостиню зі скореним
серцем во ім'я Христа кожному,
хто простягне до тебе прохальну
руку.

Калина БАТАМАНЮК.